

Capriciile verii

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

E noaptea rece, parcă e de gheață
Tremură plopilor, râd pe sub mustață,
În așternut e cald și-mi las o mână
Să mângâie sub cerga grea de lână

Piciorul lung și glezna parfumată,
În poezia mică, -alambicată,
Îmi caut loc să-mi încălzesc amorul
Și simt cum trepidează-n piept motorul.

E noaptea scurtă-n vara asta lungă
Și uneori mă tem că n-or s-ajungă
Secundele în care sunt cu tine
Să descifrăm cuvinte sibiline.

- Sunt zile cenușii, parc-ar fi toamnă,
Și plouă molcom, vremea ne condamnă
Să-ntârziem în pat până la amiază...
Tu să mă-ntrebi de ce se asortează

Cămașa crem cu pielea ciocolată,
Să mă privești de parcă-i prima dată
Când prin satenul ei, tulburătoare
Descoperi curbe dulci, ametoitoare.

Crezi c-ar putea vreodată să ne-ajungă
Zile și nopți, oricât ar fi de lungă
Vara aceasta plină de capricii
Cu pasiuni carnale și suplicii.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif